

blev imidlertid fundet fornærmelig af Politimesteren over for ham, og han anlagde derfor Sag mod Bladet, men dette blev frifundet af Sættedommeren. Politimesteren har tidligere sendt Annoncer til Bladet, men efter denne Affære har han taget visse Annoncer tilbage og agter maaske at fare fort paa den Bane, han der er slaaet ind paa. Det er dette Forhold, der tager sig ret ejendommeligt ud. Politimesteren har fundet det rigtigt af Hensyn til de Interesser, der ligge under ham, at annoncere i et bestemt Blad; saa kommer der et Tilfælde, hvor Bladet ikke er ham til Behag, saa sagsøger han Bladet, faar ikke Dom over det og straffer da paa anden Maade Bladet ved at tage Annoncer fra det til Skade for det læsende Publikum. Det er det Forhold, der er blevet paaanket af det ærede Medlem for Mariager, og jeg synes heller ikke, at det er af Vejen, at dette bliver gjort.

Da den højtærede Finansminister fremlagde Finanslovforslaget, appellerede han til alle Partiernes gode Medvirken til et frugtbringende Lovgivningsarbejdes Fremme. Jeg glædede mig meget over denne Udtalelse, og der er mange andre, der have gjort det, men et har forbavset mig hos de mange, der have ydet denne Udtalelse deres Anerkendelse, nemlig at de benytte den mod mig. De søge at opstille et Modsetningsforhold mellem den højtærede Finansministers Tale og min Tale ved Finanslovens første Behandling. Jeg maa nedlægge en bestemt Indsigelse imod dette Forsøg. Den højtærede Finansministers Tale faldt, før der lød et Ord fra dette Tings Side. Den 10de Oktober havde vi her i Tinget til Behandling Forslaget til Beslutning. Jeg havde den Ære at være Ordfører for Forslagsstillerne, og jeg motiverede Forslaget om Henvendelse til Kongen i Anledning af Trontalen. Jeg ved, og Rigsdagstidende udviser, at jeg i denne Motivering undgik enhver Ytring, der kunde saare til nogen Side. Men det ærede Medlem for Verninge (Holm), der fik Ordet umiddelbart efter mig, benyttede denne Lejlighed, ved hvilken han altsaa havde en temmelig sikker Forvisning om, at der hverken fra min eller det Partis Side, hvortil jeg hører, vilde blive rippet op i Fortiden, til i Strid med den højtærede Finansministers Formaning — om jeg saa maa sige — at rippe op i Fortiden ved at drage Forliget frem som det aarsagsgivende til den Tilstand, hvori vi nu ere. Det var saa tydeligt, at det ærede Medlem havde til Hensigt ved den Tale at

annekttere den nuværende Tilstand til Fordeel for sig og sine Meningsfæller, og var det ikke tydeligt i selve Talen for udenforstaaende, som læse den, saa var der for os, der kende Finterne, ikke noget, der kunde vække Tvivl. Og var der ikke i selve Talen tilstrækkelige Vidnesbyrd om, hvad der var det ærede Medlems Hensigt, saa havde han sørgt for ad anden Vej at gøre det kundbart. Jeg tager neppe fejl i at mene, at det er det ærede Medlem for Verninge, der skriver under Mærket: en gammel Rigsdagsmand. Samme Dag, han holdt denne Tale, fandtes i den moderate Presse en Artikel om Forfatningskampen. I den hedder det, at det store Systemskifte var Forliget, det har sat Frugt i Ministerskiftet, men det er kun en af Frugterne, mange flere ville følge efter. Jeg henstiller til Overvejelse af det ærede Medlem og hans Meningsfæller, om det ikke er en meget paagaerde Rippen op i Fortidens Stridigheder. Det ærede Medlem ved, at vi se anderledes paa dette Forhold end han, han maa have sin Opfattelse, men tillade os at have vor. Det ærede Medlem maa erindre, at den højtærede Landbrugsminister stod her den 1ste April 1894 — den Dag, som det Forlig, det ærede Medlem lovpriste her i Salen, blev lovprist i Artikler fra hans Haand rundt om i Landet — og betegnede Forliget som et Knæfald for Retsbruddets Mænd. Han ved, det var vor Opfattelse den Dag, og han ved, det er vor Opfattelse den Dag i Dag, og saa bør det ærede Medlem ikke staa op og lovprise Forliget i Tillid til, at vi skulle stikke dette i Lommen og tage det for gode Varer.

Det ærede Medlem for Æbeltøft (Neergaard), der saa overtog Rollen ved Finanslovsbehandlingen som Ordfører for de moderate, bør, idet han holder sig Kendsgeringerne for Øje, baade dette og hint, adressere sin Misfornøjelse med, at der er blevet rippet op i disse gamle Ting, til det ærede Medlem for Verninge og ikke til mig. Det ærede Medlem bør, hvis han ikke er enig med det ærede Medlem for Verninge, tage klar og bestemt Afstand fra ham. Det nytter ikke at spille den overlægne og tale om, at jeg kommer ude fra Kampens Hede. Nej, jeg var ikke paavirket af Kampens Hede, jeg havde talt herinde nogle Dage før, og i den Tale tilstrækkelig tydelig givet til Kende, at jeg kunde tale uden Hentydninger hverken til Forliget eller de moderates Bedrifter i anden Henseende. Dette kan jeg ønske at sige, fordi der er bygget adskilligt paa